

[Undervisningsministeren.]

partipolitisk arbejde, og det er ikke meningen, at ungdomsvejlederens hjælp skal påtvinges nogen, der ikke ønsker at modtage den.

Skønt disse punkter er de ærede medlemmer, der har arbejdet i udvalget, særdeles vel bekendt — måske er de alle tingets medlemmer bekendt — har jeg fundet det rigtigst her til slut at samle disse positive punkter i en oversigt, og med disse bemærkninger vil jeg anbefale det høje ting at stemme for lovforslaget, som i den skikkelse, hvori det nu foreligger, betyder en væsentlig forbedring af dansk ungdoms chancer for en sund og udviklende udnyttelse af fritiden.

Søren Olesen: Jeg har ved første og anden behandling udtalt betænkelighed ved nogle af de bestemmelser, der nu er indføjjet i dette lovforslag om aftenskoler og ungdomsskoler, det gælder kort sagt kapitlerne V og VI. Jeg sagde ved anden behandling, at jeg ville forbeholde mig at stille ændringsforslag ved tredje behandling. Det har jeg dog ikke gjort, da jeg indser, at det ikke tjener noget formål, eftersom man fra alle sider er enig også om den affattelse, disse to kapitler nu har fået; der ville derfor ikke kunne forventes nogen yderligere ændring heri.

Med hensyn til kapitel V, der handler om breviskolerne, har jeg tidligere udtalt, at jeg mente, det var meget vanskeligt at føre nogen kontrol med, hvordan disse skoler virker. Når man ser de store annoncer, der fra visse breviskoler indrykkes i dagbladene — jeg står her med et par stykker, som endda ikke er af de største — store helsidesannoncer, som koster mange, mange penge, forstår man, at der er penge i disse foretagender, og derfor finder jeg det helt meningsløst, at staten nu skal til at støtte dem oven i købet. Jeg ved vel, at man vil sige, at disse skoler, der har råd til at ofre så store annoncer, kan man lade være at give del i statstilskuddene, men det viser sig ofte, at er man smart nok i den ene henseende, kan man også opnå fordele på andre områder.

På samme måde har jeg udtalt mine betænkeligheder med hensyn til fritidsklubberne. Jeg mener, det må være de enkelte

kommuner, der tager sig af dette forhold, at det ikke kan være en statsopgave at støtte oprettelse af sådanne klubber i enkelte byer, medens man andre steder klarer den slags arbejde helt ad frivillighedens vej, gennem foreningerne, uden at forlange nogen statsstøtte hertil.

Min indvending mod ansættelse af ungdomsvejledere var den, at jeg ikke kan se, hvordan man skal kunne skelne imellem og kunne godkende dem, man finder egnede til dette arbejde. Jeg mener, konsekvensen må blive den, at enhver forening, som søger derom, må kunne få godkendt disse ungdomsvejledere. Staten kan jo ikke give sig til at optræde som censor på åndslivets område, så gør den sig let skyldig i en forskelsbehandling, som også kan komme til at virke urimelig og uretfærdig. Konsekvensen af dette forslag mener jeg derfor bliver, at man må godkende dem allesammen.

Denne pasus om, at et politisk formål ikke må gøres til hovedformålet, kan jo såre let omgås. Mit parti kan derfor ikke tiltræde disse kapitler.

Da vi naturligvis ikke vil stemme imod selve den undervisningsmæssige del af dette lovforslag, vil vi i dag afholde os fra at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 117 stemmer; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om beskætning af frugtplantager.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 5038).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren (Skytte): Udvalget har holdt et møde, og jeg skal derefter på det sam-